

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125200200
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125200200.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Marianny Hirkovej a JUDr. Jany Jančíkovej v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX E., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16Csp/3/2025-75 zo dňa 22.05.2025 takto

rozhodol:

Zrušuje sa rozsudok vo výrokoch II. a III. a v rozsahu zrušenia sa vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

I.

Konanie pred súdom prvej inštancie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 200 eur všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 3 ods. 3 a 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej aj ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1,2,3 a 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp 83/2023 zo dňa 7.12.2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 8Csp 83/2023 z 8.1.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6CoCsp 23/2024 z 25.7.2024 v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., súd rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 513,96 eura, rozhodol, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určil za neprijateľné štyri zmluvné podmienky uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobcovi zároveň priznal oproti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. V prejednávanej príhode tak súd prvej inštancie mohol konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu preplatení úveru, resp. v neprijateľných zmluvných podmienkach, ktoré obsahovala spotrebiteľská zmluva. Žalobkyňa musela aktívne uplatňovať svoje práva obranou proti

pôvodnej žalobe a súd prvej inštancie v prejednávanej veci s prihliadnutím na vyššie uvedené dospel k záveru, že výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa môže, ale aj nemusí, zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila.

5. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia súd prvej inštancie považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 200,- eur a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Mal za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu prvej inštancie ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

6. Súd prvej inštancie preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 200,- eur a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa, ktoré nemusí byť v rovnakej numerickej vyjadrenej výške, ako ujma, ktorá hrozila, pričom v prevyšujúcej časti výrokom II. rozsudku žalobu zamietol.

7. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj otázkou, aké konkrétne práva žalobkyne boli porušené. Zdôraznil, že práva žalobkyne boli bezpochyby porušené vo vzťahu k úspechu, čo do právoplatného priznania bezdôvodného obohatenia, určenia bezúročnosti a vyhlásenia zmluvných podmienok za neprijateľné, keďže o tom svedčí úspech v spore v základnom konaní/konaniach. Už toto základné konanie vytvára právny rámec pre uplatnenie si nároku na primerané finančné zadosťučinenie, keďže vychádza priamo zo znenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Je preto možné vyvodiť, že samotné úspešné uplatnenie porušenia práva/úspešná obrana, vytvára rámcový právny základ pre uplatnenie si práva na primerané finančné zadosťučinenie, ktorého výška je už na posúdení súdu. Súd prvej inštancie akcentoval aj fakt, že účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od takýchto praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu.

O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

II.

Odvolanie žalobkyne

8. Proti tomuto rozsudku vo vzťahu k výroku II. a súvisiacemu výroku III. podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Súdu prvej inštancie žalobkyňa vytýka, že rozsudok je v prvom rade nepreskúmateľný, lebo sa z neho nedá zistiť, za čo a koľko jej bolo primerané finančné zadosťučinenie (ďalej v texte len „PFZ“) priznané vo vzťahu k jednotlivým porušeniam spotrebiteľského práva a v druhom rade, že mi bolo PFZ priznané v neproporcionálne nízkej sume.

9. Čo sa týka nepreskúmateľnosti rozsudku, tak uviedla, že žalobu o PFZ v súdnej veci podala v nadväznosti na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp.zn. 8Csp/83/2023, zo 7.12.2023, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov, sp.zn. 8Csp/83/2023, z 8.1.2024 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp.zn. 6CoCsp/23/2024, z 25.7.2024. Tento rozsudok Okresného súdu Prešov zo 7.12.2023 nadobudol právoplatnosť 30.8.2024 (ďalej len Základné konanie – 1). Okrem toho na Okresný súd Prešov podala proti žalovanému ďalšiu žalobu o PFZ, v nadväznosti na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp.zn. 8Csp/83/2023, zo 7.12.2023, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov, sp.zn. 8Csp/83/2023, z 8.1.2024. Tento rozsudok Okresného súdu Prešov zo 7.12.2023 nadobudol právoplatnosť 28.12.2023 (ďalej len Základné konanie – 2). Uznesením Okresného súdu Prešov, sp.zn. 16Csp/3/2025, z 26.2.2025, súd prvej inštancie spojil obe veci do konania vedeného pod sp.zn. 16Csp/3/2025.

Podľa žalobkyne aj keď sa obe konania o PFZ týkajú tej istej úverovej zmluvy, tak podľa § 3 ods. 5 veta tretia zák. č. 250/2007 Z.z., hmotnoprávnym predpokladom priznania PFZ nie je úverová zmluva, ale úspešné uplatnenie porušenia spotrebiteľského práva na súde. V súdnej veci, po spojení pôvodných

dvoch vecí do jedného konania je to právoplatný rozsudok v Základnom konaní – 1 a právoplatný rozsudok v Základnom konaní – 2. Ide o dve samostatné hmotnoprávne podmienky odôvodňujúce priznanie PFZ, v každej z nich. z napadnutého rozsudku sa nedá zistiť, v akej výške jej bolo priznané PFZ v nadväznosti na Základné konanie – 1 a v akej v nadväznosti na Základné konanie – 2 a taktiež sa nedá zistiť, v akej výške mi bolo priznané PFZ, za ktoré zo šiestich porušení spotrebiteľského práva, ktoré boli spolu v Základnom konaní – 1 a v Základnom konaní – 2. Na podporu odvolania žalobkyňa poukázala k tejto odvolacej námietke na rozhodnutia Krajského súdu Prešov, ktoré má k dispozícii, a to na uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 18CoCsp/3/2023, z 25.4.2023 a na uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 12CoCsp/30/2022, z 27.9.2022.

10. Čo sa týka súhrnnej sumy PFZ, tak žalobkyňa je toho názoru, že PFZ, priznané jej vo výške 200,- eur, za šesť porušení spotrebiteľského práva, nespĺňa ciele a funkcie tohto inštitútu, na ktoré inak súd prvej inštancie, v odôvodnení napadnutého rozsudku správne poukazuje, ale sa nimi neriadi. Vo vzťahu k výške PFZ, ak bol v Základnom konaní vydaný rozsudok v prospech spotrebiteľa na finančné plnenie, tak väčšinová aplikačná prax súdov priznáva PFZ vo výške, v akej sa obchodník na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo mienil obohatiť, prípadne vo výške jednej polovice tejto sumy. V súdnej veci sa žalovaná obohatila o sumu 513,96 eura. Polovica tejto sumy, o ktorú sa žalovaná obohatila, predstavuje sumu cca 250,- eur. Koľko priznal súd prvej inštancie sa z napadnutého rozsudku zistiť nedá. V ďalšom žalobkyňa poukázala na judikatúru Krajského súdu v Prešove v obdobných veciach priznávajúcej PFZ vo vzťahu k vysloveniu bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobkyňa navrhla rozsudok v napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

III.

Konanie o odvolaní

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. So zreteľom na obsah odvolania žalobkyne bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok II. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, ako aj súvisiaci výrok III. o trovách konania. Keďže výrok I., ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovieň žalovaný odvolaním nenapadol, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

14. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia v celkovej výške 250,- eur titulom úspešného bránenia svojich spotrebiteľských práv v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8Csp/83/2023, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia 513,96 eura s príslušenstvom. Z priloženého spisu 10Csp/7/2025 vyplýva, že žalobkyňa si uplatnila v konaní vedenom pod sp.zn. 10Csp/7/2025 nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia v celkovej výške 750 eur titulom úspešného bránenia svojich spotrebiteľských práv v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8Csp/83/2023, v konaní o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a určenia štyroch neprijateľných zmluvných podmienok. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 16Csp/3/2025-48 zo dňa 26.2.2025 spojil vec vedenú na súde prvej inštancie pod sp.zn. 16Csp/3/2025 o primerané finančné zadosťučinenie 250,- eur a vec vedenú pod sp.zn. 10Csp/7/2025 o primerané finančné zadosťučinenie 750,- eur na spoločné konanie s tým, že ďalšie budú vedené pod sp.zn. 16Csp/3/2025.

15. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní bolo preukázané splnenie zákonných podmienok základu nároku v zmysle ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, upravujúce práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá v spojení s prechodným ustanovením § 53 ods. 1 zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zmene a doplnení zákonov účinným od 01.07.2024. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

16. Tvrdenie žalobkyne o úspechu v základnom konaní bolo preukázané rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/83/2023-95 zo dňa 6.12.2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/83/2023-133 z 8.1.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 6CoCsp/23/2024-165 z 25.7.2024 (č.l. 3 - 13 spisu) v spore žalobkyne A. B. proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., ktorým bola žalovanému uložená povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 513,96 eura a určené, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určené za neprijateľné štyri zmluvné podmienky v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti a určení neprijateľnosti zmluvných podmienok nadobudol právoplatnosť 28.12.2023. Rozsudok krajského súdu vo vzťahu k výroku o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie nadobudol právoplatnosť dňa 30.08.2024.

17. Podľa odvolacieho súdu tak bol nepochybne naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenie práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného, právo na primerané finančné zadosťučinenie, ktorý neuviedol obligatórne náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere a zakomponoval do spotrebiteľskej zmluvy neprijateľné zmluvné podmienky (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/80/2020 zo dňa 24.08.2022 publikovaného v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR č. 4/2022 pod R 47/2022).

18. Jednou z podstatných, o.i. odvolacích námietok žalobkyne, je tvrdenie o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku vo vzťahu k výške priznaného primeraného finančného zadosťučinenia. Podľa žalobkyne z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť, aká časť z priznaného primeraného finančného zadosťučinenia pripadá na ňou uplatňovaný nárok za určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, aká časť za bezdôvodné obohatenia sa žalovaného na jej úkor a aká časť pripadá na neprijateľne zmluvné podmienky, ktoré bola judikované v základnom konaní.

19. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé, pričom konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

20. Podľa odvolacieho súdu v súdnej veci došlo k naplneniu vyššie popísaného odvolacieho dôvodu. Žalobkyňa si totiž podanou žalobou uplatnila primerané finančné zadosťučinenia, kvantifikované celkovo sumou 1.000,- eur, pozostávajúcej však z dvoch samostatných nárokov na PFZ, a to konkrétne sumy 250,- eur z titulu uloženia povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie (513,96 eura) a sumy 750,- eur z titulu určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti a určenia štyroch neprijateľných zmluvných podmienok. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie však vôbec nevyplýva, aká celkovo súdom prvej inštancie priznaná výška/suma primeraného finančného zadosťučinenia (a contrario zamietnutá výška/suma) pripadá, na ten ktorý, zo strany žalobkyne žalobou celkovo uplatnený nárok. Súd prvej inštancie tak porušil právo strán na spravodlivý súdny proces, vrátane ich práva preukázať v konaní nimi tvrdené skutočnosti o preukázaní dôvodnosti ich nárokov.

21. Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé. Výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobkyne ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, ktoré viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

22. Odvolaciemu súdu sa javí vzhľadom na porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zo strany žalovaného, že priznanie finančného zadosťučinenia v sume 200,- eur, nie je dostatočne odradzujúce pre žalovaného k ďalšiemu porušovaniu predpisov spotrebiteľského práva. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu povahu pre dodávateľa a má poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi. Napriek tomu priznal za viacnásobné porušenie spotrebiteľského práva spočívajúce v určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, v bezdôvodnom obohatení žalovaného vo výške 513,96 eura a vyslovení 4 neprijateľných zmluvných podmienok, primerané finančné zadosťučinenie v neproporcionálne nízkej výške 200,- eur.

23. Súd prvej inštancie sa neakceptovateľným spôsobom vo výsledku výšky primeraného finančného zadosťučinenia vyrovnal a nepresvedčivo odôvodnil svoj verdikt z pohľadu materiálneho výkonu spravodlivosti. Verdikt súdu má zohľadňovať na jednej strane vysvetlenie postupu pri absolvovaní tortúry súdneho konania spotrebiteľa, na strane druhej má zohľadňovať aj závažnosť porušenie práva spotrebiteľa vo výsledku priznania primeraného finančného zadosťučinenia. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým zamietol žalobu v časti prevyšujúcej priznanú sumu 200 eur, nespĺňa atribúty presvedčivosti.

24. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a súvisiaceho výroku III. o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s použitím ustanovenia § 391 CSP.

25. V ďalšom konaní preto bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať výškou uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia nad priznanou sumou 200,- eur vo vyššie uvedených intenciách, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu tak, aby zostalo na úrovni a vo funkcií účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany a neslúžilo na finančné obohatenie sa žalobkyne. Svoje rozhodnutie náležite odôvodni tak, aby zodpovedalo požiadavkám vyjadreným v ust. § 220 ods. 2 CSP.

26. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie ako o trovách prvoinstančného tak i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).